Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Mateus g Cap. xv. ca. Et abundantia cordis os loquit. Idem dicit Lucas vi. ca.

Petrus, pma. ca. iii. Qui vult vitam diligere et dies videre bonos coherceat linguam suam a malo et labia sua ne loquant doliu. declinet a malo et faciat bonu inquat pace et sequat eam.

Paulus ad philippenses. ii. ca. Omia facite sine murmuratione. Idem ad ephe. iv. ca. Omnis sermo malus de ore vestro non predat.

Jacobus. pma. ca. iii. Quod e medicu membroru ex alta lingua ignis e. Universitas imoitatis. lingua nullus homiu domare pot. Ingeni malu plena veneno pestifero.

Seneca i proverbis. de iimico no loquas malu sed cogites.

Lex. C. ti. de postul. l. quisquis. Si qs adeo parvus fuerit ut non se pbris putet ee certandu opiniones sue minutionem patetur.

Valerius maximus. libro v. ti. Infirmes rei re. Quintus flamiius dm valerio edili, apud pilm reus actus, cu quatuordecim thebanorum suffragis damatus esset, pclamauit se innocentes oppimi, q valerius respondit nihil sua interesse nocens ne an nocens pereat, dum modo pereat, qua violentia dicti eloquia tributa tribus adversario donauit, abiectatus inimicus eundem, du p certo pessimdari credidit excexit victoriaq i ipa victoria pdidit.

Cato. ca. pmo. Maledicus ne esto.

Idem. ca. iii.
Vitis pherit, noli male de ea referre.
post inimicitias rem meminisse maloru e.

Cassiodorus epla. libro. p. epla. xxx. Cauria nec gaudiu parit, nec delitias parat.

Rosificator fabularu excpi. xxvi. fabula.
Dulcia p dulci sp turpi turpia reddi
Rba solent. oduz lingua fidesq parit.

Johannes solobriensis anglicus i polycratione. lib. xii. antigonus rex theotacheu, de q iniuriam erat p ei passireus ordit pp scema ab eod de se dictu. Cum eu animi piuendus ad antigonu rapet, solatiby eu amicis q ord eloquentiam regis exptiens esset, cu ad oculos uelisset respondit, orbe i possilez michi diis spem salutis. Erat aut antigonus vno orbatus oculo, et sportuna verbamitas maledicu luce puauit.

Jacobus beneuentanus. ca. xxxvi.
Lix solet ex uezbis surgere sepe malis.

Ricardus judex bonumsinus. libro d practa tione nupiarum. ca.

Sermo quidem dulcis hostes accendit ad rem.
Letitiu turbat surgia magna mouet.
Mores quippe viros simo corrupit iniquus.
Solvit et amicis arma cruenta parat.
Discordare facit concordes. scandala gignit.
Sermo magis pravus q mala facta nocet.

Proverbiu uulgare. La lingua no a osso, ma la fa tope el osso. Chi male dice male ode.

De minis. capitulum. xviii.

Salomon i pverb. ca. xiii. Fatuus statim indicat iram suam. q aut dissimulat iram suam callidus e.

Cronica de nugis phorum. ca. iii. s. de chilone. Chilo lacedemonius q fuit vnus de septem sapientibus iubebat non ee minandu cuiq. mulieribe naq.

Oratius i poetria.
Nec semp feriet ubiaq minabit acerbus.

Seneca tragediarum i medea. ca. iii.
Ira que tegit nocet
Idem i proverbis. loquax i imicius minus q taciturnus offendit.

Cassiodorus epla. libro. iii. epla. xlvi. plerumq minius tacit, no nulla incomoda patiunt eo i acriores dolores pauit, quo ea q subsinet no loquitur. Idem libro. epla. plerumq dimitata ominatio plus efficat q pena opeat.

Rosificator fabularu excpi. xxvi. fabula.
Sepe minis fiunt homes q magna minantur.

Henricus samaritanus. libro. ii.
dicta minus sit, facta magis sis paus minis
parcus i obprobrius, largus i omne decus.

Pverbiu uulgare. Minacie no son lanze.

Sextus et ultimus liber tertie pts. Iste sextus i ultimus liber tertie pts tractat de eloquentia sub his titulis et primo vi de eloquentia pretica rhetorica facundia eloquentia oratore et poeta. ca. primum.

Aristoteles rhetor. libro. p. i pn. Rhetorica e assertiua dyaletice. Idem. ii. ca. Rhetorica e potentia circha vnuqdq considerandi ingens persuasibile. Idem v. ca. Rhetorica ipsumi ex dyaletica fit et ex ea q circa mores pertinet. Idem libro. iii. et fi. ca. xviii. Coctionari difficultas e q judicio ingenere meito